

Ansgars- bladet

27. årgang – Nr. 1 – December 2008

Udgivet af Morsø Frimenighed – www.morsoefrimenighed.dk

Solopgang

Adventstiden er forventningens tid. Hvis vi voksne har glemt det, så minder børnene os om det. Dagene op mod jul går langsomt for dem, hurtigt for os – vi kan ligefrem få ondt i maven af det – børnene, fordi det går for langsomt, de voksne, fordi det går for hurtigt – når vi nu det hele, og hvad nu, hvis vi ikke kan leve op til alt det, både børnene og vi selv forventer.

Men forventningen skal helst være der, for forventning og håb hører sammen. At være menneske betyder at håbe. Er håbet der ikke, er vi holdt op med at vente os noget af livet. Siger vi om et arbejde eller en opgave, vi ikke kan komme til rette med: "Nej, det er håbløst", så har vi dermed sagt, at forventningen er borte, og så vil det ikke lykkes.

Forventningen skal helst være der – om vi så ikke når alt det, vi har sat os for af det, den udvendige jul forlanger, så rokker det ikke ved det vigtigste: at være menneske er at håbe og forvente – dette håb pibler frem i billeder, i poesi, i profeti, som vi møder i teksterne på denne 3. søndag i Advent.

"Af mørke skal lys skinne frem" siger Paulus. Det er ment som en god besked – ikke kun om naturen, som årstiden netop nu svøber i mørke, men også om hjerte, sjæl og sind. Lyset skal sprede mørket, så vi kan se, hvor vi er, og lyset skal nå ind i vore hjerter, så mørket forjages - også derfra.

"Af mørke skal lys skinne frem" – de ord får os på denne årstid til at tænke på solhverv og længere dage, men i videre forstand bruger vi ordene om hele tilværelsen, for også

dér skal lys skinne frem i det mørke, vi kender: skuffelsens, skyldens og ensomhedens mørke.

For der lyder et løfte om, at solopgangen fra det høje vil besøge os og lyse for os, som sidder i mørke og dødens skygge.

Det er Zakarias, Johannes Døbers gamle far, der siger ordene. Zakarias havde i ni måneder været slået med stumhed, fordi han ikke ville tro det, da ærkeenglen Gabriel forudsagde, at Elisabeth og Zakarias i deres høje alder skulle få en søn.

Zakarias havde reageret på samme måde som Sara i fortællingen om Gud og hans to engle, der besøgte Abraham og Sara i Mamrelund og forudsagde, at de i deres alderdom skulle få en søn. Zakarias tænkte som vi tænker: det er umuligt, det kan ikke lade sig gøre.

Otte dage efter drengens fødsel, da han skulle omskæres og navngives, ville de kalde ham op efter hans far, Zakarias, som det var skik og brug. Men da sagde Elisabeth: "Nej, han skal hedde Johannes". Alle, der var med, protesterede fordi ingen i slægten bar det navn. Men da tog den stumme Zakarias en tavle og skrev: "Johannes er hans navn", og da han skrev det, fik han talens brug igen.

Med denne eventyrlige historie får evangelisten Lukas fortalt, at noget helt særligt er på færde, for da Zakarias' tunge er kommet på gled igen, så profeterer han, at solopgangen fra det høje vil besøge os og lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens skygge.

Den sol, som Zakarias peger på er ikke den, der står op bag horisonten, men den solopgang fra det høje, som kommer fra Gud selv - og dens navn er Kristus.

Lukas siger om Zakarias, at han fyldtes af helligånd og så profeterede han. Det var altså ikke hans egen fantasi, men Guds Ånd, som lagde ham ordene i munden.

Vi kan så indvende: det lyder meget kønt. Men i forhold til de kendsgerninger, vi kender til, så er profetiske syn og profetiske ord noget flyvsk noget.

Nej, korte og dunkle dage, krig og naturkatastrofer og tiden, der lakker mod enden, det er kendsgerninger, det er virkeligheden, som er til at tage at føle på, for vi er midt i den - hvad betyder så en profeti om en solopgang, der vil besøge dem, der sidder i mørke og dødens skygge.

Kendsgerningerne vejer tungt, mens profetien, forkyndelsen forekommer så luftig - og dog kender vi fra livet, vi lever, profetiens eller håbets livgivende magt: tænk på brudepar - de gifter sig også i mørke og truende tider, tænk på dåbsforældre, som kommer med deres barn uanset tiderne.

Både brudepar og dåbsforældre kommer i kirke, ikke på grund af kendsgerninger, ikke på grund af det, de selv ved om udsigterne, men for at høre det, som Zakarias' profeti siger, vi må tro: at solopgangen fra det høje vil besøge os og lyse for os, som sidder i mørke og dødens skygge.

Dagen i morgen ved vi ganske vist intet om, men den er for os alligevel hjertets dag, som vi allerede i dag ser frem til, for vi lever i forventning og håb.

Vi ved altså alligevel, hvad profeti er, og så vender vi tilbage til Zakarias, som profeterer, at Gud har hjemstøgt os med sin nåde ved at sende sin søn til verden.

Med Jesus har han oprejst os "frelsens horn", som der står. Hornet var symbol på styrke. I det gamle Israels helligdom var alteret forsynet med nogle kraftige greb på hjørnerne - "alterets horn" kaldtes de. Når et menneske på flugt søgte tilflugt i helligdommen og greb om alterets horn, så var det menneske frelst.

Når evangeliet bruger det billede, at Gud med Jesus har oprejst os "frelsens horn", så

er der tale om, at Jesus selv er vor tilflugt. Evangeliet er derfor det budskab, der giver os håbet tilbage, skænker os frelsen.

Frelse befrier fra frygt. Frelse er frimodighed, frelse er håb midt i håbløsheden. For at holde fast ved det synger vi til jul Paul Gerhardt vidunderlige håbssalme "Hjerte, løft din glædes vinger" - en salme som Paul Gerhardt skrev til sin menighed i en situation, som var så fortvivlet, som tænkes kan, for det var lige efter 30-årskrigen, der havde efterladt hans sogn som en brandtomt, men alligevel skrev han, at "for at frelse os af nøden, steg herved kærlighed stærkere end døden"

Det håb skulle Johannes Døber pege på, da han som voksen udførte den opgave, som hans far, Zakarias, profeterede om. Han skulle berede vejen for Vorherre Jesus ved at lære sit folk og os med dem, at frelsen er i syndernes forladelse. Den skænkes vi ene og alene i Kristus - solen fra det høje, som vil besøge os og lyse i vort mørke.

Og selv om vi må erkende nederlag og tab, så er det ikke det samme som at vi er fortabte. For vi hørte i dagens epistel af Paulus at: "I alt er vi trængt, men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede. Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde."

De ord på 3. søndag i Advent er ligesom Zakarias' lovsang en trøstetale om Guds hjerte og Guds barmhjertighed. Med det adventshåb synger vi på Ansgarskirkens fødselsdag: "Foragter ej de ringe dage! Det er for os et trøstens ord." - Amen.

*Martin Schongauer (1445 – 1491), fransk-tysk guldsmed, maler og grafiker:
"Den Hellige Familie" – 26 cm. x 17 cm. Kunsthistorisk Museum, Wien.*

Grantræet

H.C. Andersen

Ude i Skoven stod der saadant et nydeligt Grantræ; det havde en god Plads, Sol kunde det faae, Luft var der nok af, og rundtom voxte mange større Kammerater, baade Gran og Fyr; men det lille Grantræ var saa ilter med at voxte; det tænkte ikke paa den varme Sol og den friske Luft, det brød sig ikke om Bønderbørnene der gik og smaasnakkede, naar de vare ude at samle Jordbær eller Hindbær; tidt kom de med en heel Krukke fuld eller havde Jordbær trukket paa Straa, saa satte de sig ved det lille Træ og sagde: "nei! hvor det er nydeligt lille!" Det vilde Træet slet ikke høre. ... *(det kunne ikke blive stort hurtigt nok så det kunne blive fældet og komme ud at oplevenoget af det den mente at gå glip af dér i skoven. Træet glemte at glæde sig ved sin ungdom og at glæde sig over luften og sollyset) ...*

Men det glædede sig slet ikke; det voxte og voxte, Vinter og Sommer stod det grønt; mørkegrønt stod det; Folk, som saae det, sagde: "det er et deiligt Træ!" og ved Juletid blev det fældet først af alle. Øxen hug dybt igjennem Marven, Træet faldt med et Suk hen ad Jorden, det følte en Smerte, en Afmagt, det kunde slet ikke tænke paa nogen Lykke, det var bedrøvet ved at skilles fra Hjemmet, fra den Plet, hvor det var skudt frem; det vidste jo, at det aldrig mere saae de kjære gamle Kammerater, de smaa Buske og Blomster rundtom, ja maaskee ikke engang Fuglene. Afreisen var slet ikke noget behageligt.

Træet kom først til sig selv, da det i Gaarden, afpakket med de andre Træer, hørte en Mand sige: "Det der er prægtigt! vi bruge ikke uden det!"

Nu kom to Tjenere i fuld Stads og bar Grantræet ind i en stor, deilig Sal. Rundtom paa Væggene hang Portrætter, og ved den store Flisekakkellovn stode store chinesiske Vaser med Løver paa Laaget; der var Gyngestole, Silkesophaer, store Borde fulde af Billedbøger, og med Legetøi for hundred Gange hundred Rigsdaler — idetmindste sagde Børnene det. Og Grantræet blev reist op i en stor Fjerding, fyldt med Sand, men Ingen kunde see, at det var en Fjerding, thi der blev hængt grønt Tøi rundt om, og den stod paa et stort broget Teppe. O, hvor Træet bævede! Hvad vilde der dog skee? Baade Tjenere og Frøkener gik og pyntede det. Paa een Green hang de smaa Næt, udklippede af kouleurt Papir; hvert Næt var fyldt med Sukkergodt; forgyldte Æbler og Valdner hang, som om de vare voxede fast, og over hundrede

røde, blaae og hvide Smaalys bleve stukne fast i Grenene. Dukker, der saae livagtig ud som Mennesker, — Træet havde aldrig seet saadanne før — svævede i det Grønne, og allerøverst oppe i Toppen blev sat en stor Stjerne af Flitter-Guld; det var prægtigt, ganske mageløst prægtigt.

"Iaften," sagde de Allesammen, "iaften skal det straaale!"

"O!" tænkte Træet, "var det dog Aften! var bare Lysene snart tændte! og hvad mon da skeer? Mon der komme Træer fra Skoven og see paa mig? Mon Graaspurvvene flyve ved Ruden? Mon jeg her voxer fast og skal staae pyntet Vinter og Sommer?"

Jo, det vidste god Besked; men det havde ordentligt Barkepine af bare Længsel, og Barkepine er ligesaa slem for et Træ, som Hovedpine for os Andre.

Nu bleve Lysene tændte. Hvilken Glands, hvilken Pragt, Træet bævede i alle Grene derved, saa at eet af Lysene stak Ild i det Grønne; det sved ordentligt.

"Gud bevare os!" skreg Frøknerne og slukkede i en Hast.

Nu turde Træet ikke engang bæve. O, det var en Gru! Det var saa bange for at tabe noget af al sin Stads; det var ganske forstumt i al den Glands, — og nu gik begge Fløiddøre op, og en Mængde Børn styrtede ind, som om de vilde vælte hele Træet; de ældre Folk kom besindige bag efter; de Smaa stode ganske tause, — men kun et Øieblik, saa jubledede de igjen saa at det rungede efter; de dandsede rundt om Træet, og den ene Present efter den anden blev plukket af.

"Hvad er det, de gjør?" tænkte Træet. "Hvad skal der skee?" Og Lysene brændte lige ned til Grenene, og eftersom de brændte ned, slukkede man dem, og saa fik Børnene Lov til at plyndre Træet. O, de styrtede ind paa det, saa at det knagede i alle Grene; havde det ikke ved Snippen og Guldstjernen været bundet fast til Loftet, saa var det styrtet om.

Børnene dandsede rundt med deres prægtige Legetøi, Ingen saae paa Træet uden den gamle Barnepige, der gik og tittede ind imellem Grenene, men det var bare for at see, om der ikke var glemt endnu en Figen eller et Æble.

"En Historie! en Historie!" raabte Børnene og trak en lille tyk Mand hen imod Træet, og han satte sig lige under det, "for saa ere vi i det Grønne," sagde han, "og Træet kan have besyn-

derligt godt af at høre med! men jeg fortæller kun een Historie. Vil I høre den om *Ivede-Avede* eller den om *Klumpe-Dumpe*, som faldt ned af Trapperne og kom dog i Høisædet og fik Prindsessen!"

"*Ivede-Avede!*" skreg Nogle, "*Klumpe-Dumpe!*" skreg Andre; der var en Raaben og Skrigen, kun Grantræet taug ganske stille og tænkte: "Skal jeg slet ikke med, slet ikke gjøre Noget!" Det havde jo været med, havde gjort hvad det skulde gjøre.

Og Manden fortalte om "*Klumpe-Dumpe* der faldt ned af Trapperne og kom dog i Høisædet og fik Prindsessen." Og Børnene klappede i Hænderne og raabte: "fortæl! fortæl!" de vilde ogsaa have "*Ivede-Avede*", men de fik kun den om "*Klumpe-Dumpe*." Grantræet stod ganske stille og tankefuld, aldrig havde Fuglene ude i Skoven fortalt Sligt. "*Klumpe-Dumpe* faldt ned af Trapperne og fik dog Prindsessen! Ja, ja, saaledes gaaer det til i Verden!" tænkte Grantræet og troede at det var virkeligt, fordi det var saadan en net Mand, som fortalte. "Ja, ja! hvem kan vide! maaskee falder jeg ogsaa ned af Trapperne og faaer en Prindsesse!" Og det glædede sig til næste Dag at blive klædt paa med Lys og Legetøi, Guld og Frugter.

"Imorgen vil jeg ikke ryste!" tænkte det. "Jeg vil ret fornøie mig i al min Herlighed. Imorgen skal jeg igjen høre Historien om "*Klumpe-Dumpe*" og maaskee den med om "*Ivede-Avede*." Og Træet stod stille og tankefuld den hele Nat.

Om Morgen kom Karl og Pige ind.

"Nu begynder Stadsen igjen!" tænkte Træet, men de slæbte det ud af Stuen, op ad Trappen, ind paa Loftet, og her, i en mørk Krog, hvor ingen Dag skinnede, stillede de det hen. "Hvad skal det betyde!" tænkte Træet. "Hvad mon jeg her skal bestille? Hvad mon jeg her skal faae at høre?" Og det hældede sig op til Muren og stod og tænkte og tænkte. — Og god Tid havde det, thi der gik Dage og Nætter; Ingen kom herop, og da der endelig kom Nogen, saa var det for at stille nogle store Kasser hen i Krogen; Træet stod ganske skjult, man skulde troe, at det var reent glemt.

"Nu er det Vinter derude!" tænkte Træet. "Jorden er haard og dækket med Sne, Menneskene kunne ikke plante mig; derfor skal jeg nok her staae i Læ til Foraaret! hvor det er velbetænkt! hvor dog Menneskene ere gode! — Var her kun ikke saa mørkt og saa skrækkeligt eensomt! — Ikke engang en lille Hare! — Det var dog saa artigt der ude i Skoven, naar Sneen laae, og Haren sprang forbi; ja, selv da den sprang hen over mig, men det holdt jeg ikke af den Gang. Her oppe er dog skrækkeligt eensomt!..." (*Grantræet fortæller musene om skoven og sin ungdom dér, om juleaften, da det var pyntet med kager og lys og hørte eventyret om Klumpe-Dumpe, der faldt ned ad trapperne, men*

alligevel fik prinsessen)... men jeg skal huske at fornøie mig, naar jeg nu tages frem igjen!"

Men naar skete det? — Jo! det var en Morgenstund, da kom der Folk og rumsterede paa Loftet; Kasserne bleve flyttede, Træet blev trukket frem; de kastede det rigtignok lidt haardt mod Gulvet, men strax slæbte en Karl det hen imod Trappen, hvor Dagen skinnede.

"Nu begynder Livet igjen!" tænkte Træet; det følte den friske Luft, den første Solstraale, — og nu var det ude i Gaarden. Alt gik saa gesvindt, Træet glemte reent at see paa sig selv, der var saa meget at see rundtom. Gaarden stødte op til en Have, og Alt blomstrede derinde; Roserne hang saa friske og duftende ud over det lille Rækværk, Lindetræerne blomstrede, og Svalerne fløi om og sagde "qvirre-virre-vit, min Mand er kommet!" men det var ikke Grantræet, de meente.

"Nu skal jeg leve!" jubledet det og bredte sine Grene vidt ud; ak, de vare alle visne og gule; det var i Krogen mellem Ukrud og Nælder, at det laae. Guldpapirs-Stjernen sad endnu oppe i Toppen og glimrede i det klare Solskin.

I Gaarden selv legede et Par af de lystige Børn, der ved Juletid havde dandset om Træet og været saa glade ved det. Een af de Mindste foer hen og rev Guldstjernen af.

"See, hvad der sidder endnu paa det ækle, gamle Juletræ!" sagde han og trampede paa Grenene, saa de knagede under hans Støvler.

Og Træet saae paa al den Blomster-Pragt og Friskhed i Haven, det saae paa sig selv, og det ønskede, at det var blevet i sin mørke Krog paa Loftet; det tænkte paa sin friske Ungdom i Skoven, paa den lystige Juleaften og paa de smaa Muus, der saa glade havde hørt paa Historien om *Klumpe-Dumpe*.

"Forbi! forbi!" sagde det stakkels Træ. "Havde jeg dog glædet mig, da jeg kunde! forbi! forbi!"

Og Tjenestekarlen kom og hug Træet i smaa Stykker, et heelt Bundt laae der; deiligt blussede det op under den store Bryggerkjædel; og det sukkede saa dybt, hvert Suk var som et lille Skud; derfor løbe Børnene, som legede, ind og satte sig foran Ilden, saae ind i den og raabte: "pif! paf!" men ved hvert Knald, der var et dybt Suk, tænkte Træet paa en Sommerdag i Skoven, en Vinternat derude, naar Stjernerne skinnede; det tænkte paa Juleaften og *Klumpe-Dumpe*, det eneste Eventyr, det havde hørt og vidste at fortælle —, og saa var Træet brændt ud.

Drengene legede i Gaarden, og den Mindste havde paa Brystet Guldstjernen, som Træet havde baaret sin lykkeligste Aften; nu var den forbi, og Træet var forbi og Historien med; forbi, forbi, og det blive alle Historier!

Vi synger julen ind

- onsdag d. 17. december kl. 19

Sammen med *Øster Jølby Friskole* synger vi nogle af de salmer, der hører julen til, men som det kan knibe med at nå at synge.

Øster Jølby Friskole Kor under ledelse af *Anne Mette Jepsen* bidrager med en lille korafdeling, men ellers er det meningen, at det skal være en fællessangsaften.

Ved orgelet: *Karen Vestergaard*.

Juleafslutning

Freitag d. 19. december

Kl. 8.30: Øster Jølby Friskole

Kl. 13.00: Galtrup Efterskole

Salmer juleaften

Salmehæfte lægges frem i våbenhuset.

Helligtrekonger

- søndag d. 4. januar

Galtrup Efterskole, Morslands Danske Samfund og Morsø Frimenighed indbyder til helligtrekongersmøde søndag d. 4. januar:

Kl. 19: Gudstjeneste i Ansgarskirken v. tidligere sognepræst *Ilse Jacobsen*, Århus

Kl. 20: Kaffe i konfirmandstuen - derefter fortælling af *Ilse Jacobsen*

Ilse Jacobsen var sognepræst i Galtrup- Øster Jølby 1972 – 78 og i Faaborg-Diernæs 1981-95. Boede herefter i en årrække i Hesselbjerg på Mors – fra den periode vil mange huske Ilse Jacobsens litteraturgennemgang på Morsø Kirkehøjskole.

Møder i præstegården

Ons. 10/12: Adventsmøde

Tidl. sognepræst *Arne Ørtved*, Brande:

"Livet er et eventyr"

Tors. 19/2:

Videnskabeligassistent *Ulrik Overgaard*, Center for Grundtvigstudier, Århus Universitet: "ER GRUNDTVIG BLEVET STØVET?"

Hvis man tæller salmerne med, er N.F.S. Grundtvigs forfatterskab Danmarks største, og hans betyd-

ning for dansk kultur kan da næppe heller overdrives. I de sidste år er Grundtvig imidlertid kommet i strid modvind.

Tirs. 17/3:

Familierådgiver, sygeplejerske *Lis Nielsen*, Aars:

"Når sorgen rammer"

Hvordan hjælper vi børn, der er ramt af sorg.

Efter mange års erfaring som sygeplejerske og familierådgiver vil Lis Nielsen fortælle om børns sorg og om, hvordan de kan støttes bl.a. i sorggrupper.

Møderne begynder kl. 19.30.

Der serveres kaffe og te til medbragt brød.

Filmstudiekreds

Fire klassikere

Vi mødes i konfirmandstuen kl. 19. Efter en kort indledning ser vi filmen på stort lærred og med god lyd. Vi laver kaffe og te til medbragt brød.

Ons. 21/1: "*Pelle Erobreren*", 1987 (dansk) - En båd fyldt med fattige svenske ud-

vandrere anløber Bornholm. Imellem dem er Pelle og hans gamle far Lasse. Lasse har fyldt Pelle med eventyr om det danske paradys: man får rosiner i flæsketegen, pålæg på brødet, billig brændevin og svimlende lønninger. Men virkeligheden er helt anderledes...

Bille Augusts Oscarvindende filmatisering af Martin Andersen Nexøs roman "*Pelle Erobreren*" (1906). Filmet på Bornholm med Max von Sydow som Lassefar, Pelle Hvenegaard som Pelle Erobreren og Axel Strøbye som forvalter Kongstrup.

Ons. 4/2: "*Den enfoldige morder*", 1982 (svensk) - Sven er lidt langsom og må finde sig i at blive kaldt idiot. Han arbejder for fabrikanten og godsejeren Höglund, der udnytter ham på det groveste og gør sit bedste for at holde ham nede. Alligevel lykkes det Sven at spare sammen til en motorcykel, og han træffer en sød pige hos nabofamilien, som har taget sig af Sven. Men Höglund har set sig ond på Sven...

Ons. 25/2: "*Det forsømte forår*", 1993 (dansk) - En gruppe studenter fra Metropolitanskolen holder 25 års jubilæum og mindes de

gode gamle dage. For de fleste var det en skolegang, der var alt andet end lykkelig. Jernhård disciplin, hjerneløs udenadslære og evig angst for de ondsindede lærere – ikke mindst Lektor Blomme, der terroriserer eleverne på det grummeste. Men en dag bliver det for meget for den tidligere mønsterelev Ellersstrøm... På grundlag af Hans Scherfigs satiriske roman.

Ons. 4/3: "**Pianisten**", 2002 (polsk-tysk) - Den polske pianist og komponist Wladyslaw Szpilman lever i Warszawa, da 2. verdenskrig begynder med angrebet på Polen. Han er jøde og oplever de stadigt mere ydmygende begrænsninger, der sættes for ham, hans familie og hans folk.

Da hans familie sendes i koncentrationslejr, lykkes det Wladyslaw at flygte fra Warszawas ghetto og ind i byens ruiner, hvor han må prøve at overleve. Instrueret af den polsk-amerikanske instruktør, Roman Polanski.

Morsø Kirkehøjskole

Forårssemesteret begynder **onsdag d. 7. januar kl. 10** på Nykøbing Kirkecenter.

Deltagerbetaling: 125 kr. for forårssemesteret.

Folder med forårets program fås på kirkehøjskolen fra første mødedag eller hos undertegnede.

Efterlysning af gravstedsejer

Fredningstiden for *Maren og Peder Sandals* gravsted er udløbet i 2007. Da det ikke har været muligt at finde gravstedsejeren, prøver vi ad denne vej at finde frem til slægtninge eller andre, der har kendskab til, hvem der har ansvar for gravstedet. Det vil pr. 1. april 2009 blive nedlagt, medmindre nogen inden da henvender sig og træffer anden aftale.

Henvendelse til: forretningsfører *Svend Krarup*, tlf. 97 74 14 16 eller graver *Brian Hede-gaard*, tlf. 97 74 16 95.

Dåb, bryllup og begravelse

Døbte

- 29/6: *Victoria Møller Nielsen*
d. af Sasia Møller Nielsen, Randers
Sine Tingstrup Nør
d. af Lise og Jørgen Tingstrup Nør, Solbjerg
- 6/7: *Kasper Agger Bech*
s. af Lene Agger- og Jens Bech, Hvidbjerg

- 19/7: *Nicklas Kjær Andersen*
s. af Tanja Bjarking Kjær og Henrik Andersen, Snedsted
Xenius Victor Bjarking Jepsen Andersen
s. af Tanja Bjarking Kjær og Martin Jepsen Andersen, Snedsted
- 14/9: *Amalie Kortbæk Saaby*
d. af Lene Thorsen Kortbæk og Jesper Saaby, Solbjerg
- 27/9: *Hjalmar Gole Krarup*
s. af Juliet Gole- og Ole Hjorth Krarup, Tokyo
- 5/10: *Ann Markussen*
d. af Tina Odgaard og Niels Kusk Markussen, Nykøbing M.
William Agerbo Linderoth
s. af Kirstine Linderoth Mikkelsen og Peter Agerbo Nielsen, Nykøbing M.
- 2/11: *Kirstine Bukhave Morgan*
d. af Bente Bukhave- og Kevin Morgan, Bjergby
- 16/11: *Jeppé Schmücker Jensen*
s. af Janni Schmücker- og Thomas Jensen, Ejerslev
Christina Lind Bull
d. af Trine Lind- og Poul Christensen Bull, Frøslev

Bryllup

- 5/7: *Janni Schmücker Jensen og Thomas Jensen*, Ejerslev
Lene Overgaard Nielsen og Christian Rolighed Nørgaard, Sønder Dråby
- 6/7: *Lene Agger Pedersen og Jens Bech*, Hvidbjerg
- 19/7: *Tanya Bjarking Kjær og Martin Jepsen Andersen*, Snedsted
- 16/8: *Kirsten Lundsby Jakobsen og Per Maarbjerg Søndergaard*, Nykøbing M.
- 27/9: *Heidi Atzen og Simon Hylling Poulsen*, Vodskov

Begravede

- 14/6: *Thea Ebbesen*, Hvidbjerg, 80 år
- 11/9: *Margit Berg Lausen*, Vodstrup, 65 år
- 19/9: *Niels Holst*, Fårtoft, 76 år
- 26/9: *Jens Peter Kristensen Bull*, Dragstrup, 61 år
- 9/10: *Stinne*, dødfødt pige - forældre: Rikke og Allan Justesen, Ljørslev
- 10/10: *Else Lynggaard Pedersen*, Nykøbing M., 55 år
- 4/11: *Poul Kristian Poulsen*, Glyngøre, 74 år
- 21/11: *Peder Lynggaard Bukh*, Øster Jølby, 94 år
- 25/11: *Anna Kristensen*, Øster Jølby, 83 år
- 26/11: *Kristen Søndergaard*, Skallerup, 91 år
- 27/11: *Gunvor Mejnichen*, Øster Jølby, 82 år
- 29/11: *Edith Kortbek Hansen*, Nykøbing M., 88 år
- 1/12: *Kirsten Marie Jakobsen*, Øster Jølby, 75 år

Menighedsrådet:

<i>Egon Vestergaard</i> , formand, Lyngvænget 69, Glyngøre, 7870 Roslev E-mail: egonvestergaard@hotmail.com	Tlf. 97 73 16 96
<i>Poul K. Heide</i> , næstformand, kirkeværge, Solbjergkær 11, Solbjerg, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 12 01
<i>Elly Bobbjerg</i> , Engen 2, Ø. Jølby, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 00 38
<i>Gunnar J. Bæk</i> , Engen 11, Ø. Jølby, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 16 09
<i>Elin H. Krarup</i> , Annettesvej 4, Solbjerg, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 14 16
<i>Hanne Nørgaard</i> , Næssundvej 341, Hvidbjerg, 7960 Karby	Tlf. 97 76 22 22
<i>Henning K. Poulsen</i> , Rebslagervej 1, Solbjerg, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 18 87
<i>Kristian H. Ringgaard</i> , Lillerisvej 13, Fredsø, 7900 Nykøbing M.	Tlf. 97 76 10 29
<i>Maybritt Aachmann</i> , Kr. Koldsvej 11, Øster Jølby, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 17 52
Præst: Erik S. Overgaard, Præstbrovej 347, Ø. Jølby, 7950 Erslev E-mail: erik@keovergaard.dk	Tlf. 97 74 10 14
Kasserer/ Elin og Svend Krarup, Annettesvej 4, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 14 16
forretningsfører: E-mail: skrarup@post2.tele.dk	
Organist: Karen Vestergaard, Lyngvænget 69, Glyngøre, 7870 Roslev	Tlf. 97 73 16 96
Kirkesangere: Jens Borg, Kæret 5, Ø. Jølby, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 10 38
Hans Jørgen Jakobsen, Skolebakken 64, Sundby, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 60 12
Graver/ Brian A. Hedegaard, Præstbrovej 176, 7950 Erslev.	Tlf. 97 74 16 95
kirketjener: Peter Madsen, Præstbrovej 325, Ø. Jølby, 7950 Erslev	Tlf. 97 74 13 36
Ansgarshjemmet: Ansgarparken, Ø. Jølby, 7950 Erslev	Tlf. 99 70 65 15

Gudstjenestetider

Søndag 7. december	kl. 10	Kirkebil
Søndag 14. december	kl. 10	
Søndag 21. december	kl. 10	
Onsdag 24. december	kl. 14.30	Juleaften
	kl. 16	
Torsdag 25. december	kl. 10	Juledag
Fredag 26. december	ingen	2. juledag
Søndag 28. december	kl. 10	
Torsdag 1. januar	kl. 16	Nytårsdag. Kirkebil
Søndag 4. januar	kl. 19	Helligtrekonger, Ilse Jacobsen
Søndag 11. januar	kl. 10	
Søndag 18. januar	kl. 10	
Søndag 25. januar	kl. 19.30	
Søndag 1. februar	kl. 10	Kirkebil
Søndag 8. februar	kl. 10	
Søndag 15. februar	kl. 10	
Søndag 22. februar	kl. 19.30	
Søndag 1. marts	kl. 10	Kirkebil

Gudstjeneste på Ansgarshjemmet:
2. tirsdag i hver måned kl. 14.

Kirkebil bestilles på tlf. 97 72 47 11.
Kundenr. **7111** skal oplyses